

# Yaşamak Sevmektir

– Şükran Aydoğan · 21 Ocak 2013

Yoksul değildi aslında yoklukta değildi derdi, içinde tamamlanmayan bir şey vardı. Tamsız bir yarım, yalnız yaşardı hatta yalnızlığı oynardı sokaklar evi sokak lambası arkadaşığıydı. Her gece yarısı bekçi düdüğünü çaldığında ayağa kalkardı. Buradayım!

Herkes onu kimsesiz bilirdi ana baba ne eş ne evlat dostu da yoktu bütün mal varlığı kara derili eski bir ceket ve park kanepesi yatağıydı..Ayaz bir gece hasta mutsuz aç ve yorgun kar yağmıştı saçlarına, yetmemiş sanki hayattan yediği vurgun.

Hastayım diye söylendi kendi kendine sokağın cılız köpeği duydu inlemesini sürükleyerek gazete kâğıtlarını getirdi üzerine örtün diye.Gündüzleri sokak, sokak gezer sağlam gazete kâğıtlarını toplardı bir kısmı örtüsü bir kısmı da boş bir tenekede sıcaklığı olurdu.

Yoksulluğu kabul etmezdi asıl yoksulluk kalpsiz yaşamak derdi sevgisiz yaşamak işte yokluğum fukaralığım sevgisizlik benim.Bu sebepten sokaklardayım derdi.

Bir evladı varmış hayırsız çıkmış gelini istemiyor diye babasını evinde barındıramıyormuş ne zaman gitse gelin surat asar gitmesini sağlarmış.

Sertçe söylendi istemeyen yerde durmam ben!

Çıkıp gitmiş evden aylardır orada burada parkta kalmış dönmemiş oğul evine.Oğlu iş güç sahibi kariyeri makamı var ama bir şeyi eksik babayı görmez gönül gözleri kapalı aklı fikri dünyalıklar.

İşte o gece birden hasta hissetti kendini banka uzandı içi titriyordu...

Ah şöyle sıcak bir çorba olsaydı!

Yumdu gözlerini hayal bu ya dedi ısınırım belki hayali bile güzeldi şimdi çorbanın sıcak odanın. Göz pınarlarına üşüştü inciler pıtır pıtır hepsi yere döküldü. Kendini bıraktı birden inleyerek bayıldı.

Aradan ne kadar geçti bilmiyordu gözlerini açtığında başında iri cüsseli uzun boylu bir adam duruyordu. Sesi sevgi ve merhamet dolu, tutmuş kolunu kalk diyordu haydi uyan amca kalk. Zorla açtı gözlerini itiraz edemedi adam aldı omuzladı karşı apartmana doğru sürüklendiler.

Sıcak bir eve girdiler adam gel amca dedi üzerini değiştirdi sıcak bir tas çorba getirdi.

Sanki içtiği çorba değil lezzeti hiç bir şeyde olmayan cennet taamı gibiydi soğuk vücudu ısınıyor midesine merhem gibi iniyordu.

Sessizce bakiştılar adam bir şey sormadı yat dedi yat uyu dinlen sabah konuşuruz..Sabah uyandığında ev yine sıcak, mis gibi demli çay kokusunu aldı kalktı yüzünü yıkadı mutfağa gitti.

Uzun boylu adam yüzünde şefkat dolu bir gülümseme ile ona kahvaltı hazırlamış çay yapmıştı. Birlikte yediler yemeğin sonlarına doğru dili çözülmeye başladı anlatıverdi hayat hikâyesini kurtarıcısına.Yaşlıydı bir oğlu vardı oğlunun durumu iyiymiş filan üniversite’de öğretim görevlisiymiş. Ama gelini onu istemiyor her fırsatta azarlıyor ve evden gitmesi için elinden geleni yapıyormuş.Oğlu eşinin karşısında aciz kalmış ve babasının sokağa düşmesine adeta göz yummuş...

Tek eşi ile mutlu evinde kendi huzurlu olsun diye.

Adam onu dinledi ve amca dedi bana oğlunun adını adresini ver çalıştığı üniversiteyi söyle! Yaşlı adam vermek istemedi mızıklandı olmaz dedi artık isteseler de gitmem vallahi sokakta ölürüm daha iyi. Adam ısrar etti aldı adresi ve telefonu öğleye doğru çıktı yaşlı amcayı tembihle evde bıraktı.

Doğru okula gitti filan beyi görmek istiyorum dedi ne yazık ki filan bey işim var deyip onu makamına kabul etmedi. Üniversiteden çıktı ve telefonla aradı babasının durumunu anlattı şimdi eğer benimle görüşmeyecekseniz bu konuyu farklı şekillerde öğrenmenizi sağlayacağım dedi. Öğretmen bey telaşlandı falan yerdeki çay bahçesine gidin bir saate geleceğim diye cevap verdi.

Bir saat sonra yaşlı adamın oğlunun dediği çay bahçesine gitti tanıştılar. Adam lafı uzatmadı babasının durumunu anlattı ve siz nasıl bir insansınız dedi. Ben anne babadan mahrum öksüz onların kokusuna hasret yurtta büyüdüm keşke olsalardı da her şeyimi verseydim.

Siz eşiniz istemiyor diye yaşlı babanızı sokağa nasıl atarsınız bu nasıl vicdan? O nu parkta buldum soğuktan neredeyse donmak üzere idi hasta ve açtı.

O gece sebebini bilmediğim bir sıkıntı ile gecenin bir yarısı evde dolaşıyordum bir ara pencereden baktığımda evin karşısındaki parkta gördüm bir banka yatmış üzerinde gazete kâğıtları bir sokak köpeği başında bekliyordu. Hiç düşünmeden aşağı indim ve onu aldım evime çıkardım öylesine zavallı öylesine çaresiz bir durumda idi ki yüreğim sızladı. Ve sabah bana hikâyesini anlattığında sizin babanız olduğunu öğrendim. Şimdi ne yapacaksınız babanıza sahip çıkacak mısınız yoksa onu kaderine mi terk edeceksiniz? Yaşlı adamın oğlu hıçkırıklarla ağlamaya başladı çok utanmış ve büyük bir vicdan azabı ile titremeye başlamıştı.

Bu hikâyenin sonrasında yaşlı adam ve oğlu kucaklaştılar evlat büyük bir utanç ile babasının elini öptü ve artık onu hiç şartta asla bırakmayacağına söz verdi. Yaşlı adam evladının gözyaşlarına ıstırabına dayanamadı ve onu affetti. Diğer adam ise yaptığı güzel işin huzuru içinde evine döndü yüreğinde kendi anne ve babasına duyduğu özlemle.

Ne yazık ki insanlar sahip olduklarının değerini kaybetme riski oluncaya kadar anlamıyorlar. Türk milleti yaşlılarına verdiği değer ve saygı kültürü içinde var olmuş bir toplum iken nasıl bu kadar aslından uzaklaşmaya başladı anlayamıyorum üzücü düşündürücü bir durum.

Onlar büyüklerimiz anne babamız baş tacımız hayatımız onların yüreğinde yeşerdi gerek milli

kltrmz gerek dini inanç ve anlaymza gre onlara sevgi ve saygy asla eksik etmemeliyiz. Zira hepimiz yalanacağız hiç kimse genç kalmayacak muhtaç olduğumuz sevgiyi biz bu gn yalılarımıza verirsek yarın aynı sevgiyi rnek olarak çocuklarımızdan bekleme hakkına sahip oluruz. nk yaamak sevmektir...

Bu yaanm bir ykdr bana anlatan arkadam beyefendiye selam olsun.

kran AYDOğAN / GLCENAZ / YALOVA / 21.1.2013